

gerukt, bijna Bertus meesleept, wat echter verhinderd wordt door den steun, dien zijn achterman hem geeft. De schots, door den stoot tegen Molm's borst tegengehouden, draait rond en zwaait met een kant juist tegen het hoofd van den reeds bewusteloozen man, om dan draaiend en hobbelend zijn weg te vervolgen. Een paar tellen later en Molm's lichaam ligt roerloos op den kant van het hoofd.

Verslagen staan de anders zoo onversaagde mannen bijeen. -- „Zou hij dood zijn?” vragen zij zich af, tot Bertus Zeevang het lichaam opneemt om

. . . meegesleurd door het gat . . .

het naar het huis van den veerschipper te dragen. Aanstonds treedt Gaarnet Jaap toe om hem behulpzaam te zijn; . . . daar klinkt opeens uit den mond van een der anderen de kreet, die ook de mannen in den sloep doodschrik aanjoeg: „Bergt je lijf! De ka breekt door!”

Staan ze eerst van schrik overmand, aanstonds weer, bijna onmiddellijk, herkrijgen ze hunne geestkracht terug en snellen ze voort in ijelende vaart naar het weinige schreden verder gelegen huis van den ouden veerschipper.

„Het water, het water!” roepen ze den bewoners toe, om in denzelfden